

زاله خانم عزیز و شیرین گفتار !
 در دوره دهر تا که باشد نوروز - هر روز هزار عید و نوروز باد
 سال نو و نوروز جاودانه بر شما و خانواده گرامتان مبارک باد.

ذریع و لقی نوروزی

جاودانی نوروز

اگر از همه آثار و مظاهر فرهنگ و تمدن ایران قدیم جز نوروز میراث دیگری
 برای ما نمانده بود همین یک به تنهایی کافی بود که در جرگه اقوام و
 ملل با ذوق و فرهنگ دنیا مقام ممتازی داشته باشیم.

نوروز عیدی باستانی است ولی بهیچوقت قعیمی نشده و مرور زمان
 آنرا کهنه نگردیده است و همیشه حتی در تاریکترین دوران تاریخ که
 شیازده ملت ما پراکنده بود، تازه و جدید مانده و در طی قرون
 ستادی پیوسته با جلوه بیشتر و جلال تا ستر از قریبی به قرن دیگر
 و از نسلی به نسل دیگر گذشته تا به امروز ما رسیده است.
 اما این زندگی و حیات جاودان نوروز تنها برای این نیست که یک
 عید باستانی و از آثار تمدن و فرهنگ ایران قدیم است، چرا که
 جز نوروز بسیاری اعیاد و جشنها و تشریفات ملی دیگر با
 اهمیت و جلال بسیار در ایران قدیم معمول و مرسوم بوده که همه منقرض
 و متروک گشته و نام آنها یکسره فراموش شده و از بعضی دیگر چون "مهرگان"

و "سده" و ... از آنها فقط نامی در تاریخ مانده است -

راذ بقاوه و در حیات جاودان نوروز در ذات خود نوروز و اوجیت آن است
و نوروز نه از آن جهت زنده و یا پدیدار است که باستانی و از قدیم است بلکه
از این دو است که همیشه شایسته زندگی و یا خود چادیه زندگی است.
نوروز بیمار قدیمی است و هر چه عید می معمولاً گفته و از تجامعی است.
اما نوروز در عین قدیمی بودن در لفظ و معنی و در ظاهر و باطن تازه
و انقلابی است. نوروز یعنی روز نو. - بنهفته - چه دانه

قشنگی چه ترکیب و پذیرایی چه خطاب امید پروری، آیا میشود "نو"
گفته باشد؟ هرگز! آنچه گفته شد نو نشود!

آیا میشود روز نو را در گذشته بچوئیم و برای یافتن آن به عقب برگردیم؟
هرگز! روز نو در آینده است و بر آن رسیدن با آن باید به امید
آینده باشیم. از رگشت به گذشته و سیر قهقرائی به روز نو نخواهیم رسید!
این اسم نوروز اما معنی آن بیش از این به ما درس میدهد و امید می بخشد.
در نوروز روز بر شرف غلبه میکند و از آن بلندتر میگردد. روشنی بر تاریکی
پیروز میشود و از آن زیادتر میگردد. گرما سردی را می شکند و سرما را
دوب میکند. حرکت بر سکون چیره میشود و روبرو به جریان می افتد.
بیداری خواب را میزداید و جاز را از حقیقت به جنیت میآیند. و ملاحظه
زندگی بر مرگ غلبه میکند و به طبیعت حربه از نوع جان میدهد. پس؟
آن اسم و این معنی است که "نوروز" را طی هزاران سال پیوسته پدیدار و
برقرار داشته است و با این پیری و کهنسالی از گل لطیف تر مانده است.